

Ανάγνωση, ερωτήσεις κατανόησης κειμένου

Ντιντιέ Λεβύ - Αντζελμαν

Ο κύριος Άγγελος ήταν ένας πολύ παράξενος γείτονας. Δεν έβγαινε ποτέ από το σπίτι του, ούτε και μιλούσε σε κανέναν. Μια μέρα, με είχαν στείλει οι γονείς μου ν' αγοράσω εφημερίδα. Συνάντησα τον κύριο Άγγελο στη σκάλα.

– Μια στιγμή να σας βοηθήσω, του φώναξα. Πήρα το καροτσάκι του και το σήκωσα.

– Ευχαριστώ, παιδί μου, μπορείς να πηγαίνεις τώρα, μου είπε. Σαν να βιαζόταν πολύ να με ξεφορτωθεί! Κι εγώ που μόλις είχα ανέβει επτά ορόφους για να τον βοηθήσω!

– Μήπως θα μπορούσα να έχω ένα ποτήρι νερό, παρακαλώ; τον ρώτησα.

– Ε... μου έχουν κόψει το νερό, μου απάντησε με ύφος όλο και πιο αμήχανο. Τότε, μια κοροϊδευτική φωνούλα ακούστηκε από μέσα:

– Δεν είναι σωστό να λέμε ψέματα, κύριε Άγγελε! Από το βάθος του διαμερίσματος έκανε την εμφάνισή του ένα παράξενο μικρό ρομπότ που προχωρούσε πάνω σε δύο ροδάκια.

– Καλημέρα, καλημέρα! είπε δυνατά. Χαίρομαι ιδιαίτερα που βλέπω και μια καινούρια φάτσα, έκανε το ρομπότ. Το όνομά μου είναι Άλφι.

– Εμένα Αρνό. Μένω στον πρώτο, του απάντησα σφίγγοντάς του το χέρι. Ενώ ο κύριος Άγγελος μου έβαζε ένα ποτήρι νερό, εγώ παρατηρούσα τα πάντα γύρω μου. Είχα κάνει ένα άλμα στο χρόνο. Όλα ανήκαν σε μια άλλη εποχή: τα έπιπλα, τα φωτιστικά. Στους τοίχους ήταν κρεμασμένοι πίνακες, φωτογραφίες και αφίσες ενός ανθρώπου με πελώρια φτερά.

– Ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος; ρώτησα.

– Ένας παλιός μου φίλος, μου αποκρίθηκε ο κύριος Άγγελος.

– Δεύτερο ψέμα σήμερα, κύριε Άγγελε, φώναξε το μικρό ρομπότ. Έλα τώρα, Αρνό, δεν τον αναγνωρίζεις;

Παρατήρησα προσεκτικά μια αφίσα για κάμποση ώρα και ξαφνικά φώναξα:

– Μα αυτός είστε σεις, κύριε Άγγελε!

– Αυτός είναι, πράγματι, μου το επιβεβαίωσε ο Άλφι. Ο κύριος Άγγελος, την εποχή του ήταν Άντζελμαν.

Πάνε χρόνια από τότε...

– Ο Άντζελμαν ήταν ο πρώτος σούπερ ήρωας, άρχισε να λέει ο Άλφι, ενώ καθόταν στον καναπέ. Είναι αυτός που εμφανίστηκε πριν απ' όλους τους άλλους: το Σούπερμαν, το Φάντομαν, το Φλάσμαν... Έλα κοντά μου, να σου δείξω κάτι, Αρνό. Το ρομπότ άνοιξε ένα άλμπουμ με φωτογραφίες.

Ο Άντζελμαν εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1938. Έσωσε ένα κοριτσάκι βγάζοντάς το από ένα διαμέρισμα που είχε πάρει φωτιά. Από τότε πρόσφερε τη βοήθειά του σε εκατοντάδες ανθρώπους σ' όλο τον κόσμο. Όταν βρισκόταν εκτός κινδύνου, ο Άντζελμαν εξαφανιζόταν στον ουρανό κάνοντας τέτοια ακροβατικά, που ο κόσμος έμενε με το στόμα ανοιχτό. Κυκλοφόρησαν γραμματόσημα με την εικόνα του. Όλα τα παιδιά ήθελαν να αγοράσουν τη στολή τού Άντζελμαν. Ο Άντζελμαν ήταν πια πραγματικό είδωλο. Όμως, λίγο καιρό αργότερα, έκαναν την εμφάνισή τους ο Φάντομαν, ο Φλάσμαν και μερικοί άλλοι, οι οποίοι άρχισαν να τον επισκιάζουν. Αυτοί οι νέοι σούπερ ήρωες ήταν πιο δυνατοί, πιο γρήγοροι. Τα κατορθώματα του Άντζελμαν δεν εντυπωσίαζαν πια κανέναν. Τα φτερά του σκούριασαν σιγά σιγά. Βγήκε στη σύνταξη. Εγκαταστάθηκε σε ένα διαμέρισμα μαζί με τον πιστό του σύντροφο, τον Άλφι, και από Άντζελμαν έγινε κύριος Άγγελος. Ένας άνθρωπος σαν όλους τους άλλους – ή σχεδόν.

Ο Άλφι έκλεισε το άλμπουμ. Ο κύριος Άγγελος μας κοίταζε θλιμμένος και περήφανος μαζί. Εγώ ένιωθα έναν κόμπο στο λαιμό.

– Με περιμένουν οι γονείς μου, ψέλλισα.

– Πες μου, θα ξανάρθεις να μας δεις; ρώτησε ο Άλφι.

– Και βέβαια θα 'ρθω, είπα και τους έσφιξα το χέρι.

Ξαναπήγα πολλές φορές στο σπίτι του κυρίου Άγγελου και του παράξενου μικρού ρομπότ του. Ο Άλφι είναι απίστευτα φλύαρος, είχε πάντα χιλιάδες πράγματα να διηγηθεί για τον κύριο Άγγελο.

Καταλάβαινες πολύ καλά ότι τον λάτρευε. Όσο για τον κύριο Άγγελο, αυτός περνούσε τα απογεύματά του πάνω στη στέγη της πολυκατοικίας. Έκανε διάφορους υπολογισμούς με τη βοήθεια κάποιων παράξενων οργάνων. Ο κύριος Άγγελος ήθελε να ξαναγίνει Άντζελμαν για τελευταία φορά. Ο Άλφι κι εγώ παρακολουθούσαμε μαγεμένοι όλες του τις προετοιμασίες.

Η μεγάλη μέρα έφτασε τελικά: Ντυμένος με τη στολή του ο κύριος Άγγελος ακτινοβολούσε.

– Μπορείς να αρχίσεις την αντίστροφη μέτρηση, Άλφι, φώναξε.

– 10, 9, 8...

Ο Άλφι έφτασε στο 0. Πάτησε το κουμπί που έβαλε σε κίνηση το σύστημα ανάφλεξης. Ο Άντζελμαν ξεδίπλωσε τα φτερά του και σηκώθηκε ψηλά στον αέρα μέσα σ' ένα μεγαλειώδες σύννεφο καπνού. Τέλεια απογείωση. Ο Άντζελμαν συνέχιζε να ανεβαίνει, κάνοντας εκπληκτικά ακροβατικά. Μετά από λίγο δε φαινόταν παρά μία μικροσκοπική άσπρη κουκκίδα, που χάθηκε κι αυτή μέσα στον απέραντο ουρανό.

Το σκοτάδι άρχισε να πέφτει. Ο Άλφι κι εγώ περιμέναμε να επιστρέψει.

– Μα τι κάνει τόση ώρα; είπα ανυπόμονος.

– Ο Άλφι σήκωσε τα μεγάλα μάτια του και με κοίταξε.

– Δε θα ξαναγυρίσει, Αρνό.

– Τι εννοείς δε θα ξαναγυρίσει, Άλφι;

– Ο Άντζελμαν έφυγε, Αρνό. Για πάντα.

– Μα να φύγει έτσι, χωρίς ούτε ένα αντίο και να σ' αφήσει ολομόναχο!

– Δε μ' άφησε ολομόναχο αφού έχω εσένα, είπε απαλά ο Άλφι. Χρόνια ολόκληρα σχεδίαζε αυτό το ταξίδι. Το μόνο που περίμενε ήταν να συναντήσει κάποιον στον οποίο θα μπορούσε να με εμπιστευτεί. Κι αυτός ο άνθρωπος είσαι εσύ, Αρνό.

Ο Άλφι ήρθε να μείνει σπίτι μας. Οι γονείς μου τον περνάνε για ένα από κείνα τα γιαπωνέζικα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Κάποτε ίσως να τους διηγηθώ όλη την ιστορία... Ο Άλφι κι εγώ δε μιλάμε ποτέ για τον κύριο Άγγελο. Είναι το μυστικό μας. Απλά, πού και πού, τα χαράματα, όταν όλος ο κόσμος ακόμα κοιμάται, ανεβαίνουμε στη στέγη και κοιτάζουμε τον ουρανό. Αν αρχίσει να με πιάνει θλίψη, ο Άλφι πιάνει με το χέρι του το χέρι μου. Κι όταν σου κρατάει το χέρι ένας φίλος, η θλίψη πετάει γρήγορα μακριά.

Δραστηριότητες

1. Για ποιους λόγους ο κύριος Άγγελος ήταν ένας παράξενος γείτονας;
2. «Όταν σου κρατάει το χέρι ένας φίλος, η θλίψη πετάει γρήγορα μακριά»: Πώς νιώθεις εσύ για τον καλύτερό σου φίλο ή την καλύτερή σου φίλη;
3. Ο κύριος Άγγελος επιστρέφει στη γειτονιά σας. Πώς θα τον υποδεχτείτε;

Ντιντιέ Λεβύ (Didier Levy 1964)

Γάλλος δημοσιογράφος. Έχει γράψει πολλές ιστορίες με θέμα το παιδί και την καθημερινότητά του. Το γράψιμό του διακρίνεται για την ευαισθησία και το χιούμορ του. Μερικά από τα βιβλία του, που δεν έχουν ακόμη μεταφραστεί στα ελληνικά είναι: *Το φιλί, Ο Ερνέστος, Η γιαγιά Αλμπέρτα, Πετάω σαν πατάτα*.